

Mál nr. 311/2016**M****og****vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar líkamsræktarstöðvar.****Kona varð fyrir meiðslum við æfingu á gervigrasteppi í líkamsræktarstöð.****Gögn.**

Málskot, móttakið 26.9.2016, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum.

Bréf V, dags. 20.10.2016, ásamt ljósmyndum.

Málsatvik.

Hinn 13. janúar 2014 var M í sínum öðrum tíma í opnum tíma í líkamsræktarstöð sem rekin er af A í Reykjanesbæ. Hún var í hópi sem var að æfa hliðarhlaup. Gervigrasteppi var á gólfinu og telur M að það hafi verpst með þeim afleiðingum að hún féll í gólfið. Við það hlaut hún „ótilfært lærleggshálsbrot vinstra megin“. Sjö einstaklingar skrifa undir sameiginlega yfirlýsingu þar sem þeir staðfesta „að gervigrasið í [líkamsræktarstöðinni] á þeim tíma hafi ekki verið kyrfilega fest niður“. Eitt vitni hefur borið að það hafi æft þarna í nokkra mánuði í byrjun árs 2013 og þá hafi grasteppið á gólfinu „ekki [verið] fest niður og bylgaðist alltaf upp þegar t.d. sprettir voru teknir og gat maður auðveldlega hrasað um það“.

Telur M að gólf líkamsræktarstöðvarinnar hafi verið vanbúið samkvæmt því sem að ofan greinir og hafi m.a. ekki fullnægt kröfum 54. gr. reglugerðar nr. 941/2002 um hollustuhætti, en skv. 1. mgr. greinarinnar skuli rekstri heilsuræktarstöðvar háttað á þann veg að heilsa og öryggi þeirra sem þangað koma sé sem best tryggð. Í 3. mgr. sé þess getið að rekstraraðili beri ábyrgð á að tæki og búnaður til íþróttaiðkana sé samkvæmt viðurkenndum öryggiskröfum og farið skuli eftir ÍST EN-stöðlum. Hefur M krafist bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

V hefur hafnað bótaskyldu og andmælir því að gólf salarins hafi verið vanbúið. Samkvæmt upplýsingum frá A hafi gervigrasteppið verið límt niður með teppalímbandi og rekkar og dekk hafi haldið við það á álagspunktum. Aðstaðan hafi verið tekin í gegn skömmu áður en slysið varð til að mæta aukinni aðsókn í líkamsræktarstöðvar sem vill verða í janúarmánuði.

Álit.

Engin matsgerð eða annars konar hlutlaus úttekt liggur fyrir um ástand gervigrasteppisins og frágang þess, þ. á m. hvort það fullnægi þeim stjórnvaldsfyrirmælum sem líkamsræktarstöðinni bar að hlíta. Af yfirlýsingum vitna, sem liggja fyrir í málinu, verður ekki ráðið þannig að sannað teljist að gólfið hafið verið vanbúið þegar M varð fyrir slysinu. Að öllum gögnum málsins virtum þykir ekki nægilega fram komið að meiðsl M megi rekja til vanbúnaðar á gólfi salarins þar sem líkamsræktariðkunin fór fram eða annarra atvika sem A getur borið ábyrgð á. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 22. nóvember 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.